

Universitätsbibliothek Paderborn

**Io. Francisci Leonis Eporediensis I. V. D. Episcopi
Thelesini Thesaurus Fori Ecclesiastici**

Leoni, Giovanni Francesco

Coloniae Agrippinae, 1682

39 Lambertus Imperator, proditoriè occisus.

urn:nbn:de:hbz:466:1-10316

tyrannicè sibi usurparat, ut per eundem Baron. ann. 892, §, eodem anno.

Quia verò Joannis Papæ Octavi animus erga Carolum Crastum, Ludovici Germanæ Regis filium propensior erat, post Ludovicum secundum, eundem Carolum Romæ anno 881. in Imperatorem coronavit, idem Baron. ann. 879, §, cum Ludov. juncto ann. 881, §, hoc pariter, & Aym. 36 de reb. gest. Franc. lib. 5, c. 60 prope fin.

32 Carolo de medio sublatto, Arnulphus Caroli Magni Regis filius eidem Carolo Crasto, repudiato à suis, in Regno non in Imperio successit, ut post Reginon. & alios, Baron. ann. 888, in princip. & §, eodem anno, & Vuido, alias Guido Ducis Spoleti filius Imperium occupavit, ut per Reginon. quem sequitur Baron. eodem annal. 888, §, qui autem, qui poste à Papa Formoso fuit coronatus, reprobata opinione scribentium, quod eidem Carolo in Imperio successerit Arnulphus, pro Frodoard. in Histor. Rhemen. lib. 4, cap. 2, & Baron. in dicit. §, qui, autem juncto ann. 892, in princip.

33 Demum Lambertus † ejusdem Guidonis Imperatoris filius ab eodem Formoso Papa in Imperatorem inunctus fuit, Baron. ann. 893, §, ad postremum, & quod Arnulphus non fuerit legitimus Imperator, sed nulliter coronam Imperiale adhuc Guidone Imperat. in humanis agente surripuerit pluribus probat idem Baron. ann. 986, & hac de causa cum Guido Imperator † Arnulphum insequeretur, iuxta flumen Tarum defunctus fuit, quo anno Arnulphus etiam, morbo pediculari decessit, ut post Luitprand. lib. 1, cap. 9. & 10, tradit Baron. ann. 899, tom. 10.

35 Arnulpho successit Ludovicus filius,

& Ludovico Chunradus Arnulphi ex alio Chunrado nepos, in quibus finein habuit progenies Caroli Magni in linea Regum Germanorum, ut post Abba. Ulpergen, tenet Bellarm. de translat: Imper: Rom: in: lib: 2, cap: 1, & post alios antiquos chronographos Baron. ann. 912, circa fin. eodem tom. 10.

36 Eodem tempore de Imperio in Italia inter Berengarium Ducem Forolivensem, & Ludovicum Bosonis Comitis filium acerrimè certatum, post plures congressus, Ludovicus Berengarium fugavit, & Romanam ingressus, à Stephano Papa Quarto coronatus Imperator, Ludovicus Quartus, fuit appellatus qui usque ad annum 904, imperavit, ut per Baron. annal. 900, in fin. quo tempore ab eodem Berengario in prælio vicit, & captus, Imperio, & oculis privatus fuit & Berengar. Romanam armatus, exercitu accidente, coronam Imperii à Joanne Papa IX. violenter extorsit, sicque tyrannicè Imperatoris nomen sibi vendicavit, quo recedente, Lamberto Guidonis Imperatoris filio Roman vocato, qui alias in Imperatorem fuerat inunctus, imperatoria corona solennibus † ritibus ab eodem Pontifice fuit coronatus, & Synodo Episcoporum Romæ collecta, in eodem conventu patrum utriusque Regis causa proposita, & utriusque juriibus examinati, in eam sententiam ab omnibus itum est, ut Berengarii coronatio, tamquam extorta penitus abrogaretur, Lamberti vero, in quem libera vota Rom. Pont. conspirassent, legitima esse judicaretur, ut per Baron. ann. 904, in princ. qui anno 7, sui Imperii pluribus laudibus exornatus, ab Ugoce † Comite Mediolan. in venatio-

ne occulte necatus fuit, ut per Luitprand. lib. 1, c. 10, quem sequ. Baro. ann. 910, in prin.

40 Lamberto mortuo, Berengarius summa rerum potitus est, & anno 915, à Jo. Papa X. Romæ in Imperatorem inunctus fuit, ut post Sigo. de Reg. Ital. lib. 6, Baro. annal. 915, §. quod ad Ioan. & imperavit utque ad annum 924, quo à suis † fuit occisus ut post Luitpran. & Frossard ejusdem temporis accuratum chronographū, ut testatur Bart. tenet idem Baron. anna. 914, in princ. & deinde pluribus annis vacavit Imperium, donec auctoritate Pontificia in Othonem Regem Saxonum ad Germanos fuit translatum, ut per Bellarm. de translat. Imper. Rom. lib. 2, cap. 1, in fin. & cap. 5, accedant, etiam in fin. & Genebrar. chron. ann. 912, pag. 320.

42 Interim in Gallis proceres Francorum, Carolo simplici Rege relicto, elegerunt Robertum Comitem, Regem, quem solemniter Archiepisc. Rhemensis unxit, ut post Frossard. Baron. annal. 923, §, hoc pariter, & sequenti anno Carolus cum exercitu contra Robertum imparatum irruens, conflato prælio, illum necavit, ac Hugone filio ad patris vindictam cum exercitu parato, Carolus fuga sibi consuluit, & demum dolo Eriberti Comitis captus, in carcerem detrusus fuit. Quapropter proceres Regni Rodulp. Richardi filium 45 è Burgundia vocatum, in Regem elegi- runt, ut post Frossard. idem Baron. annal. 923, eod. §, hoc pariter. Deinde Carol. de carcere educatus, & depositus, iterumque in carcerem conjectus, ut per eundem Baro. anna. 927, in princ. infra biennium in carcerem decessit relieto Ludovico filio, qui educabatur in Anglia, & interim

Rodulf. regnare cœpit, ut post Frossard. in chron. ejusdem anni, Baro. ann. 929, in prin.

43 Rodulfo de anno 936, defuncto dictus Ludovicus Caroli Simplicis filius ab Anglia revocatus ad coronam Regni suscipiendam ab Artaldo Archiepisc. Rhenen. in Regem Francorum coronatus fuit, ut tradit Baro. annal. 936, §, quo pariter eoque mortuus. Lotharius ejus filius puer ab eodem Rhenensi Archiepisc. fuit coronatus, ut per Frossard. relatum à Baron: annal. 954, §, quo pariter.

44 Decessit Lotharius, cum regnasset annos triginta, relinquens Regni heredem Ludovicum filium unicum, quietiam anno sequenti sine liberis decessit, & contempto Carolo patre, Lotharii fratre, Regnum Francorum ad Hugonem Capetum Ducem Parisensem delatum fuit, ut post alios Baro: annal. 986, & 987, in princ.

Carolus autem Lotharii frater, & Ludovici pater, Civitatem Rhensem proditorie accepit qua potitus fuit. Bar. annal. 990, §, eod. anno, & sequenti anno eod. Carolo ab Hugone Capeto Rege capto, præcium fuit ab eo Regnum Francorum, & Catoli Magni familia finem habuit, ut per eundem Baro. ead. anna. 900, in fin.

Regrediendo nunc ad Imperium occidentale, cuius translationis occasione hæc pauca de Regum, & Imperatorum descendentia mihi attigisse sufficient, mortuo Berengario, Francorum Reges coronam Imperiale non fuerant assecuti, sed primus eadem imperiali corona post Berengarium, Otho Saxoniae Rex, Henrici Regis filius fuit decoratus, qui Roman pa-

cificè